

Schriftelijke vragen art. 33

Indiener: Regine ter Braak (D66), Meino Janszen (Lokaal Berkelland), Inge Morsink (OBL)

Datum indiening vraag: 23 september 2025

Datum verzending antwoord: 09-10-2025

Onderwerp: ouderenzorg Achterhoek

Wat betreft de ouderenzorg in onze gemeente hebben we helaas niet het beste track record. Eerder bleek het ambitieuze project “Ondersteuning Thuis”, onder leiding van wethouder van Haren, juridisch al onhoudbaar. Ook nu is er veel kritiek op een deel van de plannen voor de ouderenzorg in de Achterhoek. Ouderen in het buitengebied kunnen in de toekomst niet meer vanzelfsprekend rekenen op zorg.

Staatssecretaris Pouw-Verweij (verantwoordelijk voor ouderenzorg) en ook de SP hebben inmiddels hun ongenoegen over de plannen geuit.

Wij onderkennen het probleem rondom de vergrijzing en personeelstekorten in de zorg. De vraag is echter of de huidige weg die nu door het college wordt ingeslagen de juiste is. We weten immers allemaal dat ouderen in de Achterhoek niet snel klagen. Als een oudere daadwerkelijk aanklopt bij de gemeente voor zorg, dan is er daadwerkelijk wat aan de hand. Het aanbieden van spiertraining om zelf te kunnen stofzuigen gaat o.i. het probleem niet oplossen en mag ook nooit een voorwaarde zijn om zorg te kunnen krijgen. Daarnaast vragen wij ons ook af of dit juridisch wel houdbaar is. Er ontstaat immers willekeur: *een oudere in de kern ontvangt wel zorg en een oudere in het buitengebied heeft gewoon pech omdat hij of zij op de verkeerde plek woont*. Het argument dat een oudere dan maar moet verhuizen om wel de noodzakelijke zorg te kunnen krijgen kan en mag nooit de bedoeling zijn.

Vraag:

Bent u het met ons eens dat de plek waar men woont niet mag uitmaken of men wel of geen zorg ontvangt? En hoe kijkt het college in dat licht naar mogelijke verschillen in toegankelijkheid van zorg binnen onze gemeente?

Antwoord:

Wij vinden dat de plek waar iemand woont niet bepalend mag zijn voor de toegang tot zorg. De inwoner maakt zelf de keuze voor wel of niet verhuizen, óók in het buitengebied. Wel is er inderdaad sprake van vergrijzing en oplopende personeelstekorten in de zorg. Wij willen elke inwoner meegeven dat het goed is om na te denken over de toekomst. Over toekomstbestendig wonen en wie er voor je kan zorgen als zorg via organisaties en instanties niet meer altijd vanzelfsprekend is. We zullen samen met oplossingen moeten komen voor deze uitdagingen.

Vraag:

In 2015 was de gemeente voornemens om flink te bezuinigen op de huishoudelijk hulp. Dit heeft tot veel onrust en ongenoegen geleid bij onze bewoners. Wij herinneren ons allemaal nog de FNV tent voor het gemeentehuis. Ook toen was de redenering; versterken zelfredzaamheid en een beroep doen op naasten. Juridisch bleek dit onhoudbaar. Huishoudelijke verzorging was een recht.

- Zijn de plannen die nu voorliggen juridisch getoetst?
- Verwacht u juridische complicaties betreffende de uitvoering?
- Kunt u aangeven welke mogelijke belemmeringen (wel of niet juridisch) u ziet ten aanzien van de uitvoerbaarheid?
- Hoe denkt u deze belemmeringen weg te nemen?

Antwoord:

U refereert in uw vraagstelling aan de huishoudelijke hulp. Wij gaan er daarom vanuit dat uw vraag betrekking heeft op de juridisch inpassing in het kader van de Wmo. Wij volgen de bestaande wet- en regelgeving en juridische uitspraken, zoals het 5-stappenplan van de Centrale Raad van Beroep (CRvB). Aan de hand van dit stappenplan onderzoekt het Voormekaar team zorgvuldig wat de best passende oplossing is om de inwoner met een hulpvraag te helpen. Er zijn hierbij veel verschillende factoren van invloed. Het is nu dus ook al zo dat inwoners niet per definitie recht hebben op- of in aanmerking komen voor hulp-op-maat uit de Wmo.

U refereert in uw vraagstelling eveneens naar plannen. Er zijn juristen betrokken geweest bij de totstandkoming van de plannen en de plannen zijn getoetst. De plannen passen binnen de wettelijke kaders van de Wmo en zijn alleen aanvullend op de bestaande basisvoorwaarden.

Het wegnemen van de grootste belemmeringen waar we met zijn allen (zowel landelijk als regionaal) voor staan, namelijk het oplossen van personeelstekort en de beweging van zorg naar welzijn, vergt een omslag in denken over zorg en de toekomst. We vinden het belangrijk om onze inwoners hierin mee te nemen en hierover het gesprek aan te gaan met de inwoners.

Vraag:

In de plannen kan niet iedereen over hulpmiddelen beschikken. Zo wordt onder meer gesteld dat niet iedereen over een eigen scooter kan beschikken en wie dat wel wil maar zelf in de buidel moet tasten.

- Een scooter kent nu ook een eigen bijdrage. Deze wordt bepaald door het CAK en is afhankelijk van het inkomen en vermogen. Is de gemeente voornemens om aanvullende eigen regels op te stellen met betrekking tot een eigen bijdrage? Zo ja, op basis van welke criteria wordt bepaald dat iemand dan maar op eigen kosten een scooter moet aanschaffen?

Schriftelijke vragen art. 33

- Wordt er ook gekeken in hoeverre hulpmiddelen tweedehands ingezet kunnen worden mits deze technisch in orde zijn? Is dit al staand beleid? Zo ja, voor welke hulpmiddelen geldt dit? Ziet u hier nog meer mogelijkheden?
- Met betrekking tot het verstrekken van een hulpmiddel gelden er regels vanuit de WMO en wordt er objectief getoetst of iemand wel of niet in aanmerking komt voor een hulpmiddel. Gaat u in de criteria (toetsing) onderscheid maken tussen ouderen woonachtig in een kern en ouderen die buitenaf wonen?

Antwoord:

Zoals hierboven beschreven, onderzoeken wij de hulpvraag van een inwoner zorgvuldig. Samen met de inwoner zoeken we naar de best passende oplossing voor het vervoersprobleem. Uit het onderzoek kan blijken dat de inwoner in aanmerking komt voor een scootmobiel. Inwoners betalen in dat geval een eigen bijdrage voor de scootmobiel. Dit is een vast bedrag per maand, ongeacht inkomen of vermogen. Bij het verstrekken van hulpmiddelen maken we geen onderscheid tussen inwoners uit een kern of het buitengebied.

De oplossing kan ook een hulpmiddel uit een hulpmiddelenpool zijn, mits dit aansluit bij het gewenste effect dat de inwoner wil bereiken en bij de vervoersbehoefte en benodigde frequentie.

Als een inwoner niet in aanmerking komt voor een hulpmiddel, dan staat het hem/haar vrij om er zelf één aan te schaffen. Dat is een persoonlijke keuze, waar wij als gemeente geen rol in spelen.

Het inzetten van tweedehands hulpmiddelen is al bestaand beleid. Uit rapporten en gesprekken met de hulpmiddelen leverancier blijkt dat het merendeel van de verstrekte hulpmiddelen herverstrekkers zijn. Deze hulpmiddelen moeten minimaal nog 3 jaar meegaan.

Vraag:

Hoe reflecteert u op de kritiek van de staatsecretaris (<https://www.nporadio1.nl/fragmenten/dit-is-de-dag/01987638-f8e2-7144-8b70-65b9ea05b520/2025-08-04-krijgt-iedereen-in-de-toekomst-nog-de-zorg-die-nodig-is>) en de kamervragen die inmiddels zijn gesteld?

Hebt u naar aanleiding van de kritiek contact gezocht met de staatsecretaris?

Antwoord:

Vanuit het regioplan is er contact gezocht met de woordvoerder van de demissionair staatssecretaris. Dit bood de kans om het plan in de Achterhoek nader toe te lichten. Tegelijkertijd gaf dit ruimte voor uitleg vanuit de kant van de staatssecretaris. De woordvoerder liet weten:

“De staatssecretaris werd in het interview onverwachts gevraagd om een reactie op de aanpak in de Achterhoek. Zij was hier niet op voorbereid en ook niet volledig ingelezen op wat de aanpak inhield. Dus moest ze het doen met het beeld dat door de interviewer werd geschetst, dat mensen niet langer in het buitengebied zouden kunnen blijven wonen en gedwongen naar dorpskernen moesten verhuizen.

Schriftelijke vragen art. 33

Het genuanceerdere verhaal, dat het verstandig is om na te denken over de toekomst, ligt juist heel erg in lijn met onze eigen inzet om het maatschappelijk gesprek hierover aan te wakkeren. Als wij hier nog verder op bevraagd worden zal ik dit ook zo illustreren.”

De demissionair staatssecretaris heeft ook de pers nogmaals te woord gestaan. Dit resulteerde in een genuanceerd artikel op de [website van 'Dit is de Dag' \(NPO radio 1\)](#).